

ปัจจัยกดดันและปัจจัยการควบคุมตนเองกับ
การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน
The Strain Factors and Self - Control Factors
and Juvenile Delinquency

จิริทธิพล ภูวไชยจิริภัทร *

Jirittphol Phuwachaijirapath

ประพนธ์ สหพัฒนา **

Prapon Sahapattana

เกษมसानต์ โชติชาครพันธุ์ ***

Kasemsarn Chotchakornpant

* นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
Student, Master of Public Administration Program, Graduate School of Public Administration,
National Institute of Development Administration

** รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร. ประจักษ์รัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
Associate Professor Police Colonel Dr., Graduate School of Public Administration,
National Institute of Development Administration

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจโท ดร. ประจักษ์รัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
Assistant Professor Police Lieutenant Colonel Dr., Graduate School of Public Administration,
National Institute of Development Administration

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาปัจจัยกีดตันและปัจจัยการควบคุมตนเองกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กและเยาวชนที่เคยกระทำความผิดและไม่เคยกระทำความผิด จำนวน 800 คน และจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน การวิจัยนี้ใช้วิธีทางปริมาณและคุณภาพ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ สถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์และการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ พบว่า ปัจจัยกีดตันที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนมากที่สุดคือ ปัจจัยกีดตันจากครอบครัว ส่วนปัจจัยการควบคุมตนเองซึ่งเกิดจากกระบวนการขัดเกลาทางสังคมจากครอบครัวถือเป็นภูมิคุ้มกันและยับยั้งไม่ให้เกิดและเยาวชนกระทำความผิดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยกีดตัน ยังพบว่าปัจจัยการควบคุมตนเองต่ำในองค์ประกอบความหุนหันพลันแล่นมีอิทธิพลทำให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดมากที่สุด และมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนที่มาจากครอบครัวแตกแยกและการเลี้ยงดูที่ผิดวิธี เช่น การให้ทรัพย์สินทดแทนการให้ความใกล้ชิด และความผูกพันต่อครอบครัวน้อยและรวมกลุ่มกันกระทำความผิด เช่น การแข่งรถจักรยานยนต์ การเสพยา และสื่อโซเชียลทำให้เกิดการลอกเลียนแบบพฤติกรรมที่ผิดและการซื้อขยาเสพติดทำได้ง่าย ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรริบเร่งในการแก้ไขปัญหานี้

คำสำคัญ: ปัจจัยกีดตัน, ปัจจัยการควบคุมตนเอง, การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

Abstract

The aim of this research is to study strain factors and self-control factors of juvenile delinquency. The sample is consisted of 800 juvenile delinquents and non -delinquents, and key informants with knowledge and experience about juveniles. This research project adopted a mixed-methods approach. The statistics used in the analysis are descriptive and inferential statistics techniques including Correlation and Logistic Regression analysis. The quantitative and qualitative data analysis revealed that family pressure influenced juvenile delinquency most; this followed by pressure from the community and social environment and pressure from the school. Self-control factors were positively correlated with self-control. Socialization is a social barrier for children and young people and can prevent juvenile delinquency. The findings of this research show that self-control factors in the impulsive component have greatest influence on juvenile delinquency. Low self-regulation is positively correlated with wrongdoing by the thought process of juvenile delinquent and juveniles, in this respect come from broken families or families with insufficient care, including wrong parenting, such as giving property, substitution, proximity. For example children being spoiled by parent, tend to involve with a gang of youth who are ready to commit a number of criminal of offences such as unlawful motorcycle racing and drug abuse. Even worse the role of social media has exacerbated wrong behavior among juveniles. Therefore, the government and all relevant agencies should seriously address this issue.

Keywords: Strain Factors, Self-Control Factors, Juvenile Delinquency

บทนำ

ปัญหาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในปัจจุบันมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งพิจารณาจากข้อมูลจำนวนคดีที่เด็กและเยาวชนถูกพิพากษาและให้ส่งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ โดยจำแนกตามฐานความผิดตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2552-2555 พบว่า เด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีและถูกส่งเข้าสถานพินิจและคุ้มครองเด็กทั่วประเทศในภาพรวมมีจำนวนคดีต่างๆ ในอัตราที่ลดลง คือ พ.ศ. 2552 (46,371 คดี) ลดลงร้อยละ 1.3 พ.ศ. 2553 (44,057 คดี) ลดลงร้อยละ 5.0 พ.ศ. 2554 (35,049 คดี) ลดลงร้อยละ 20.5 และ พ.ศ. 2555 (34,276 คดี) ลดลงร้อยละ 2.2 (กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555) แต่อัตราที่ลดลงนั้นไม่ได้หมายความว่าสภาพปัญหานั้นได้คลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้น เพียงแต่ในช่วงเวลาดังกล่าวประเทศไทยกำลังประสบกับปัญหาวิกฤตทางการเมือง ซึ่งทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต้องไปปฏิบัติหน้าที่อื่นที่รัฐบาลและฝ่ายบริหารมอบหมาย (สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, 2552) และจากข้อมูลจะเห็นว่าเฉพาะปี พ.ศ. 2552 มีคดีของเด็กและเยาวชนสูงถึง 46,371 คดี และยังบ่งชี้อีกว่าคดีที่กระทำผิดส่วนมากนั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เมื่อพิจารณาในภาพรวมคดีของเด็กและเยาวชนมีอัตราลดลงเรื่อยๆ แต่คดีสำคัญๆ อาทิ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดปรากฏว่าไม่ได้ลดน้อยลงไปด้วยแต่มีอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น สาเหตุสำคัญอาจมาจากการที่เด็กและเยาวชนได้รับสภาพความกดดันจากปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน และชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม ซึ่งพิจารณาจากสภาพที่เกิดขึ้นจริงในสังคม ดังนี้

ผลการสำรวจเยาวชนไทยในสังคม “วัดถุณนิยม” พบว่า เยาวชนอายุต่ำกว่า 25 ปี พยายามฆ่าตัวตายเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 29.7 เป็นร้อยละ 33.9 ต่อประชากรแสนคน จำนวนเด็กผู้ที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับพ่อแม่เพิ่มขึ้นโดยเด็กประถมนจากร้อยละ 23.6 เพิ่มเป็นร้อยละ 25.4 ส่วนเด็กมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาจากร้อยละ 30.1 เพิ่มเป็นร้อยละ 31.1 ในขณะที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้นจากร้อยละ 16.0 เพิ่มเป็นร้อยละ 19.0 และมีวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 19 ปีทำคลอดเพิ่มขึ้นจาก 52,000 คน เพิ่มเป็น 71,000 คน เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศสูงขึ้นโดยเด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปีถูกล่วงละเมิดทางเพศจากร้อยละ 6.4 เพิ่มเป็นร้อยละ 31.3 ต่อประชากรแสนคน นอกจากนี้ปัญหาจากกระแสสังคมวัดถุณนิยมทำให้ครอบครัวไทยร้อยละ 64.3 ต้องเผชิญปัญหาแตกแยกและมีอัตราการหย่าร้างสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และพบอัตราการตายของวัยรุ่นส่วนใหญ่มาจาก 3 ปัจจัย

คือ 1) อุบัติเหตุ ประมาณ 4,000 คนต่อปี 2) โรคนอกรีต ประมาณ 80,000 คนต่อปี และ 3) การฆ่าตัวตาย ประมาณ 600 คนต่อปี (สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2553)

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการได้กล่าวถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากความเหลื่อมล้ำภายในสังคมระหว่างคนรวยและคนจน เกิดการเอาเปรียบแรงงานและผู้บริโภค รัฐบาลแสวงหาแต่ผลประโยชน์ทางการเมืองและเศรษฐกิจของตนโดยไม่สนใจการพัฒนาแรงงานและการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม (วิทยากร เชียงกูล, 2557, หน้า 16-17) สอดคล้องกับแนวคิดของกฤษเพิ่มทันจิตต์ (2553, หน้า 14) อธิบายว่า ระบบทุนนิยมก่อให้เกิดสภาพปัญหาสามประการ คือ 1) เป็นกับดักแห่งการทำลาย ซึ่งนำไปสู่ความโกลาหลและความไร้เสถียรภาพที่ฝังลึก 2) เป็นระบบที่สร้างจากคนกลุ่มน้อยเพื่อคนกลุ่มน้อย เกิดความลำเอียงในการกระจายผลประโยชน์ และ 3) เทคโนโลยีต่างๆ ถูกนำไปส่งเสริมให้แก่คนส่วนน้อยภายในสังคมมากกว่าที่จะเป็นประโยชน์โดยรวมเพื่อมนุษยชาติ และเกิดภาวะด้อยพัฒนา (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2542) รวมถึงการเอื้อผลประโยชน์ให้กลุ่มคนรวยมากกว่ากลุ่มคนจน ทำให้ภาวะสุขภาพจิตของประชาชนแยลง อาทิ พ่อแม่เหนียวกับการเลี้ยงลูกและทำให้ไม่ยอมมีลูกส่งผลให้ครอบครัวมีขนาดเล็กลง โดยขณะนี้ประเทศไทยมีผู้สูงอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปมีจำนวนถึง 7.4 ล้านคน และคาดว่าในปี พ.ศ. 2568 ประเทศไทยจะมีผู้สูงอายุถึง 14.4 ล้านคน (สุริยเดว ทรีปาตี, 2553) และทำให้คนมีความเห็นแก่ตัวและมีจุดมุ่งหมายเชิงวัตถุโดยกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ตนเองต้องการโดยไม่สนใจวิธีการว่าถูกหรือผิด (Messner and Rosenfeld, 2013) บริบทของสังคมไทยภายใต้กระแสวัตถุนิยมทำให้เกิดสภาพปัญหาและเป็นต้นเหตุทำให้เด็กและเยาวชน ไม่สามารถมีพัฒนาการที่ดีในหลายๆ ด้านโดยเฉพาะการขัดเกลาจากสถาบันครอบครัวที่ขาดประสิทธิภาพและนำไปสู่สภาพปัญหาที่ตามมาอีกหลายประการ อาทิ ปัญหายาเสพติด ปัญหาการค้าประเวณี ปัญหาการล่องละเมิดทางเพศ ปัญหาการว่างงานและการเป็นแรงงานไร้ทักษะ รวมไปถึงการก่ออาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ เช่น กรณีที่เยาวชนก่อเหตุฆ่าทั้งครอบครัวที่จังหวัดปทุมธานี ซึ่งผลการสอบสวนระบุว่ามิเหตุมาจากการที่ครอบครัวปลูกฝังในเรื่องวัตถุนิยม เกิดจากความบกพร่องของระบบครอบครัวและระบบการศึกษา โดยเฉพาะครอบครัวชนชั้นกลางจะมีค่านิยมในการเลี้ยงลูกผ่านการกวดวิชาเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยเชื่อมโยงกับการยึดวัตถุนิยม

(สมพงษ์ จิตระดับ, 2557) สภาพความกดดันจากความฟุ้งเฟ้อของนักศึกษาที่ใช้ของราคาแพง และทำให้เกิดความรู้สึกสลดใจเพราะความผิดหวัง สอดคล้องกับรายงานการวิจัยปัญหาเด็กและเยาวชนที่มาจากครอบครัวชนชั้นกลางที่เกี่ยวข้องกับกระแสของวัตถุนิยม จนนำไปสู่การตัดสินใจที่ผิดพลาดนำไปสู่การเกิดภาวะกดดันในวัยรุ่นที่ต้องปรับตัวอย่างมากเมื่ออยู่ในกลุ่มของเพื่อนๆ และหากไม่สามารถปรับตัวได้ อาจทำให้เกิดภาวะซึมเศร้าหรือแม้กระทั่งการก่อเหตุที่รุนแรง สำหรับประเทศไทยมีงานวิจัยเกี่ยวกับกระแสบริโภคนิยม เช่น พฤติกรรมบริโภคนิยมในวัยรุ่นไทยและปัจจัยที่เป็นสาเหตุ (ภูเบศร์ สมุทรจักร และมนสิการ กาญจนะจิตรา, 2557)

จากอิทธิพลของกระแสสังคมวัตถุนิยมที่ส่งผลทำให้เด็กและเยาวชนเกิดภาวะกดดัน นำไปสู่การแสดงออกของพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย ผู้วิจัยมุ่งเน้นและให้ความสนใจในบริบทของทฤษฎีกดดันทั่วไป นอกจากนี้ยังนำตัวแปรจากทฤษฎีการควบคุมตัวเองที่มีผลต่อการยับยั้งชั่งใจ โดยศึกษาเปรียบเทียบจากเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กับเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา รวมทั้งสัมภาษณ์จากบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ซึ่งถือว่าเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญและให้ข้อเสนอแนะเพื่อหาแนวทางการแก้ไขการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) ศึกษาปัจจัยกดดันและปัจจัยการควบคุมตนเองมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน
- 2) เพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ทบทวนวรรณกรรม

1) ทฤษฎีความกดดันทั่วไปของ Agnew (1985) เป็นทฤษฎีที่มีหลักในการอธิบายอาชญากรรมว่ามีสาเหตุมาจากสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยเฉพาะจุดมุ่งหมายของสังคมที่เน้นในการให้คุณค่าทางด้านวัตถุ (Materialistic Value Orientation: MVO) และส่งผลให้เกิดความกดดันกับบุคคลในสังคมจนทำให้บุคคลต้องมีการปรับตัวเพื่อความอยู่รอด ซึ่งพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรืออาชญากรรมนั้นถือว่าเป็นรูปแบบของการปรับตัวประเภทหนึ่ง โดย Merton (1934) ซึ่งเป็นนักอาชญาวิทยาที่พัฒนาทฤษฎีนี้ขึ้นเป็นคนแรกมีการระบุถึงปัจจัยที่เป็นสาเหตุของอาชญากรรมอย่างชัดเจนว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนของบุคคลเกิดจากความขัดแย้งระหว่างค่านิยมของสังคมกับวิธีการเพื่อที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งความขัดแย้งนี้มีต้นกำเนิดจากโครงสร้างทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นกฎระเบียบในสังคมหรือแบบแผนของพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กัน (Murdock, 1949) และ Durkheim (1933) ได้มีการให้ความหมายของสถานะที่บรรทัดฐานของสังคมอยู่ในสภาพที่ไร้ความหมายต่อประชาชนและทำให้กลไกการควบคุมทางสังคมไม่สามารถใช้ได้ เรียกว่า “Anomie” (Durkheim, 1933) และยังได้มีการศึกษาโครงสร้างทางสังคมโดยให้ความเห็นว่า ทฤษฎีความกดดันเป็นทฤษฎีทางสังคมที่ทำการศึกษาสภาพทางสังคมที่เป็นจริงและความกดดันมีต้นเหตุมาจากโครงสร้างทางสังคม Merton (1934) จึงใช้ชื่อทฤษฎีว่า ทฤษฎีความกดดันทางสังคม (Strain Theory) และทฤษฎีนี้ได้ถูกพัฒนาอีกครั้งเพื่อให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้นโดย Agnew (1985) ซึ่งได้เน้นความกดดันที่เกิดขึ้นกับตัวบุคคลเป็นหลักโดยใช้ชื่อว่า ทฤษฎีกดดันทั่วไป (General Strain Theory: GST) ซึ่งเชื่อว่าความกดดันที่เกิดขึ้นมีสาเหตุหลายประการที่มาจากวิถีในการดำเนินชีวิตประจำวันและยังสามารถแยกออกได้เป็น 3 สาเหตุหลักๆ คือ (1) ความกดดันที่เกิดจากการไม่ได้รับสิ่งที่คาดหวัง (Failure to Achiever Positively Values Goals) โดยเชื่อว่าการไม่สามารถบรรลุในสิ่งที่ต้องการนั้นทำให้เกิดความกดดันต่อบุคคลหลายแนวทาง ได้แก่ ความกดดันที่เกิดจากการไม่สามารถบรรลุในสิ่งที่ต้องการนอกจากเรื่องเศรษฐกิจ และเชื่อว่าความกดดันจะเกิดจากการคาดการณ์ว่าจะไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ รวมถึงการที่บุคคลเห็นว่าสิ่งที่ตนได้รับหรือถูกกระทำนั้นไม่เป็นธรรม (2) ความกดดันที่เกิดจากการสูญเสียสิ่งที่มีค่า (Removal of Positively Valued Stimuli) ซึ่งเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันและเป็นความทรงจำที่ไม่ดีของบุคคลนั้น เช่น การถูกไล่ออก การถูกตัดความสัมพันธ์กับครอบครัว การสูญเสียเกี่ยวกับหน้าที่การงาน

การสูญเสียคนรักหรือคนใกล้ชิดภายในครอบครัว (3) ความกดดันที่เกิดจากการประสพกับเหตุการณ์ที่มีความร้ายแรง (Confrontation with Negative Stimuli) ซึ่งเกิดจากการที่บุคคลนั้นถูกกระทำจากบุคคลอื่น เช่น การถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือการถูกทำร้ายร่างกาย สถานภาพครอบครัวแตกแยก การเรียนในโรงเรียนที่มีสภาพความรุนแรง การถูกกดขี่ข่มเหงในสถานที่ทำงาน หรือแม้แต่การที่บ้านพักอาศัยตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมหรืออยู่ในสภาพชุมชนที่ไร้ระเบียบ

ทฤษฎีความกดดันทั่วไปเชื่อว่า ความกดดันเป็นต้นเหตุสำคัญของอาชญากรรมเหมือนทฤษฎีความกดดันแนวเดิม แต่ได้เพิ่มเติมประเด็นต้นกำเนิดว่าสามารถเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของทุกๆ วันและมีต้นเหตุมาจากหลายแนวทางโดยไม่จำกัดเฉพาะความผิดหวังในมิติด้านเศรษฐกิจศาสตร์หรือปัจจัยด้านรายได้เท่านั้น สำหรับความกดดันที่มีอิทธิพลมากจนเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนจะมีลักษณะที่บุคคลเชื่อว่าสิ่งที่ตนได้รับนั้นไม่เป็นธรรมที่มีขนาดหรือปริมาณมากและเกิดขึ้นในขณะที่บุคคลมีความสามารถในการควบคุมตนเองต่ำ (พรชัย ชันดี, 2553) นอกจากนี้ Agnew (1985) ได้ระบุตัวอย่างของความกดดันประเภทนี้ ได้แก่ การถูกปฏิเสธจากผู้ปกครอง ความล้มเหลวในการศึกษา การถูกเพื่อนทำร้ายร่างกายหรือถูกเอาเปรียบหรือการตกเป็นเหยื่อในอาชญากรรม

พฤติกรรมเบี่ยงเบนจึงเป็นพฤติกรรมที่เหยื่อใช้โต้ตอบต่อความกดดันที่เกิดขึ้นกับตนเองไม่ว่าจะเป็นการต่อสู้หรือเพื่อทำลายสิ่งที่ก่อให้เกิดความกดดันหรือเพื่อใช้หลีกเลี่ยงออกไปจากแรงกดดันนั้น ทั้งนี้ Agnew (1985) ได้อธิบายความกดดันในมิติของปัจเจกชนว่าความสัมพันธ์ทางสังคมเชิงลบทำให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกที่เลวร้ายซึ่งนำไปสู่การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือการก่ออาชญากรรม (Vold, Bernard and Snipes, 1998) ซึ่งมีหลายประการ เช่น ความผิดหวังแรงกดดันหรือแรงบีบคั้น ความหวาดกลัว ความโกรธ หรือความเกลียดชัง ซึ่งอารมณ์และความรู้สึกเหล่านี้ล้วนเป็นความกดดัน (Strain) หรือภาวะของสังคมที่ไร้บรรทัดฐานและทำให้เกิดความสับสนในตนเองหรือในสังคม (Anomie) ตามความหมายของทฤษฎีกดดันดั้งเดิม (Merton, 1934) และความกดดันยังสามารถเกิดขึ้นได้กับบุคคลทุกเพศทุกวัยและทุกสถานภาพ เนื่องจากเกิดขึ้นในวิถีชีวิตประจำวันของทุกคน Agnew (1985) เชื่อว่า GST มีอำนาจในการอธิบายอาชญากรรมมากกว่าทฤษฎีเดิมและสามารถอธิบายการก่ออาชญากรรมได้เกือบทุกประเภท โดยหลักการสำคัญ คือ เมื่อบุคคลมีความกดดัน โดยมีสาเหตุตามวิถีชีวิต

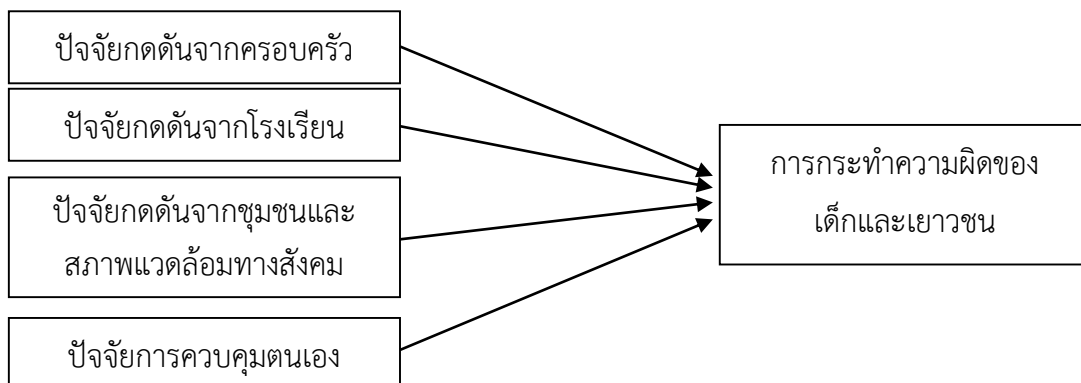
ปกติของบุคคลๆ จะต้องมีการปรับตัวเพื่อตอบโต้ต่อความรู้สึกกดดันนั้น โดยระบุว่า บุคคลจะมีการปรับตัวและมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนต้องมีองค์ประกอบอีกสองประการ เข้ามาเกี่ยวข้อง คือ 1) เงื่อนไขที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน หมายความว่า สถานการณ์ที่บุคคลนั้นกำลังประสบอยู่โดยสนับสนุนไม่ทำให้บุคคลนั้นมีอาชญากรรมเบี่ยงเบน ได้แก่ ปัจจัยที่สามารถลดความเสี่ยงที่จะพัฒนาพฤติกรรมอาชญากรรม เช่น การมีทางเลือกอื่นที่ดีกว่า การได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนทางสังคม ความเกรงกลัวต่อการถูกลงโทษ ความรู้สึกผูกพันกับครอบครัว และ 2) เงื่อนไขที่เพิ่มโอกาสให้มีการพัฒนาไปสู่การมีพฤติกรรมอาชญากรรม หมายความว่า สถานการณ์ที่บุคคลประสบอยู่สนับสนุนให้บุคคลนั้นมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ได้แก่ การควบคุมตนเองต่ำ การเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรม การมีความเชื่อที่ผิดว่าการกล่าวโทษหรือโยนความผิดที่เกิดขึ้นไปให้บุคคลอื่น และยักรวมถึงระดับของอารมณ์ที่รุนแรงหรือความโกรธ หากบุคคลมีความกดดันและไม่สามารถควบคุมอารมณ์หรือความโกรธได้ บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะพัฒนาพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้นมาและนำไปสู่การกระทำผิดหรือก่ออาชญากรรม

2) ทฤษฎีการควบคุมตนเอง (Self-control Theory) ของ Gottfredson and Hirschi (1990) เพื่ออธิบายความแตกต่างของปัจเจกชนในเรื่องคุณสมบัติส่วนบุคคลที่สามารถระงับหรือควบคุมตนเองไม่ให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ซึ่งในที่นี้หมายความรวมถึงอาชญากรรมทุกประเภท และทุกสภาวะแวดล้อม โดยบุคคลที่มีการควบคุมตนเองสูงจะมีแนวโน้มที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับอาชญากรรมหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและกระทำผิดค่อนข้างต่ำตลอดเวลา (Gottfredson and Hirschi, 1990, p. 89) ในขณะที่บุคคลที่มีการควบคุมตนเองต่ำจะมีแนวโน้มที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับอาชญากรรมหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและกระทำผิดสูงมาก ดังนั้น การควบคุมตนเองจึงเป็นเครื่องยับยั้งสามารถป้องกันไม่ให้เกิดบุคคลเข้าไปเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนจนนำไปสู่การกระทำผิด

การควบคุมตนเองต่ำ (Low Self-control) เกิดจากการไม่มีประสิทธิภาพของกระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Ineffective or Incomplete Socialization) ซึ่งพ่อแม่เป็นกุญแจสำคัญในการสร้างการควบคุมตนเองให้กับเด็กและเยาวชน (Gottfredson and Hirschi, 1990, p. 95) โดยพ่อแม่ที่มีความผูกพันและมีการอบรมสั่งสอนลูกอย่างใกล้ชิดจะสร้างให้เด็กมีการควบคุมตนเองได้เป็นอย่างดี ในทางตรงกันข้ามถ้าถูกเลี้ยงดูโดยไม่เอาใจใส่เด็กจะมีแนวโน้ม

เป็นบุคคลที่ไม่มีความคิดไตร่ตรองและไม่คำนึงถึงบุคคลอื่นที่มีลักษณะชอบความเสี่ยงและมีความคิดอ่านไม่กว้างไกล ซึ่งถือว่าเป็นลักษณะของบุคคลที่มีการควบคุมตนเองต่ำ (Gottfredson and Hirschi, 1990) นอกจากนี้ ปัจจัยจากชุมชนหรือสังคมที่รวมถึงโรงเรียนและสถาบันทางสังคมอื่นๆ ยังมีอิทธิพลต่อการควบคุมตนเอง (Olga, 2016, pp. 17-19) แต่สถาบันครอบครัวจะมีส่วนสำคัญที่สุดในการสร้างการควบคุมตนเอง และหลังจากที่บุคคลได้มีการสร้างการควบคุมตนเองแล้วเป็นการยากที่การควบคุมตนเองนั้นจะสูญหายไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

การสุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่ม

ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นสองกลุ่ม คือ 1) เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดและมีคำสั่งให้ควบคุมตัวในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จำนวน 400 คน และเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำความผิดและกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 400 คน 2) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน จำนวน 11 คน ได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ อาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้พิพากษาประจำศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ประธานคณะกรรมการสิทธิการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส และนายกราชบัณฑิตยสภา โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กและเยาวชนที่มีการกระทำความผิดและไม่ได้กระทำความผิดใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling)

การสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) คือ จังหวัดพื้นที่ภาคกลาง 4 แห่ง โดยเลือก ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่มีจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความดูแลจำนวนมากและเป็นจังหวัดอยู่ในพื้นที่ภาคกลาง และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience sampling) โดยไม่มีการแบ่งเพศชายและเพศหญิงเพื่อให้ง่ายและสะดวกต่อเจ้าหน้าที่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน รวมถึงอาจารย์ที่อยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed-Method Approach) โดยใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) และการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) ซึ่งการวิเคราะห์เชิงปริมาณจะใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล เมื่อเก็บข้อมูลมาแล้วนำไปประมวลผลข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows ส่วนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยภูมิหลัง โดยการเสนอตารางแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน โดยนำข้อมูลองค์ประกอบของตัวแปรอิสระมาทำการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ (Logistic Regression Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านความกดดัน 3 องค์ประกอบตามทฤษฎีความกดดันทั่วไปโดยมีองค์ประกอบแรก คือ ความกดดันจากครอบครัว ได้แก่ การถูกทำร้ายร่างกายจากบุคคลในครอบครัว การสูญเสียบุคคลที่รัก การมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับคนในครอบครัว การลงมือลงไม้ต่บตีกับคนในครอบครัว การมีปัญหาจากค่าใช้จ่ายที่มากกว่าเงินที่ได้รับในแต่ละเดือน องค์ประกอบที่สอง ความกดดันจากโรงเรียน ได้แก่ การมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับเพื่อนที่โรงเรียนอยู่เสมอ การมีความขัดแย้งหรือเคยเลิกคบหากับเพื่อนสนิท เพื่อนสนิทย้ายออกจากโรงเรียน การไม่สามารถเข้ากับเพื่อนคนอื่นๆ ได้ การประสบความล้มเหลวในการเรียน การได้รับการลงโทษจากครูอย่างหนัก องค์ประกอบที่สาม ความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ การเคยถูกคุกคามหรือโดนขู่ทำร้ายจากคนในชุมชน การเคยถูกลวนลามทางเพศจากคนในชุมชน ชุมชนที่อยู่มีสภาพเสื่อมโทรมหรือแออัด ชุมชนที่อยู่เป็นแหล่งค้ายาเสพติด ชุมชนที่อยู่เป็นแหล่งที่แก๊งค์วัยรุ่นรวมกลุ่มกันกระทำความผิด การที่เคยถูกไล่ออกจากงาน และหาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านการควบคุมตนเอง 6 องค์ประกอบตามทฤษฎีการควบคุมตนเอง คือ 1) ความหุนหันพลันแล่น 2) การชอบขี้งานง่ายๆ 3) การชอบความเสี่ยง 4) กิจกรรมเชิงกายภาพ 5) การยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และ

6) ความเจ้าอารมณ์ สุดท้ายจะเป็นการนำผลข้อมูลจากการวิจัยเชิงปริมาณมาวิเคราะห์และหาความสอดคล้องกับการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัย

1) ปัจจัยความกดดัน

เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน พบว่า ความกดดันจากครอบครัวอยู่ในระดับต่ำ ความกดดันจากโรงเรียนอยู่ในระดับต่ำ และความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมอยู่ในระดับต่ำ ส่วนเด็กและเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า ความกดดันจากครอบครัวอยู่ในระดับต่ำ ความกดดันจากโรงเรียนอยู่ในระดับต่ำมาก และความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมอยู่ในระดับต่ำมาก

2) ปัจจัยการควบคุมตนเอง

เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เมื่อวิเคราะห์ในภาพรวมของแต่ละองค์ประกอบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการควบคุมตนเองในองค์ประกอบการยึดตนเองเป็นศูนย์กลางอยู่ในระดับสูง รองลงมาคือ องค์ประกอบกิจกรรมเชิงกายภาพมีการควบคุมตนเองในระดับสูง อันดับสามองค์ประกอบความเจ้าอารมณ์มีการควบคุมตนเองในระดับสูง แต่กลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมตนเองได้ในระดับต่ำ คือ องค์ประกอบการขอความช่วยเหลือ องค์ประกอบการขอทำงานง่ายๆ และองค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละองค์ประกอบ พบว่า

องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น (Impulsive) มีการควบคุมตนเองระดับสูง โดยจะไม่ทำอะไรตามใจตนเองถ้ารู้ว่าจะมีผลเสียตามมาในภายหลัง แต่ถ้ามีเหตุการณ์ที่มีใครมาทำทนายหรือทำดีทำต่อแล้วจะตอบโต้ทันที

องค์ประกอบการขอทำงานง่ายๆ (Simple Tasks) กลุ่มตัวอย่างชอบทำงานที่สบายๆ และไม่มี ความกดดัน ซึ่งการควบคุมตนเองอยู่ระดับต่ำ แต่ถ้ามีงานที่ยากหรือมีความสลับซับซ้อนก็จะไม่หลีกเลี่ยง ซึ่งถือว่ามี การควบคุมตนเองระดับสูง

องค์ประกอบการชอบความเสี่ยง (Risk Taking) กลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมตนเองระดับต่ำ คือ เป็นคนกล้าได้กล้าเสียและชอบเสี่ยงและยังเป็นคนที่ชอบการผจญภัย ชอบความตื่นเต้นเร้าใจ และชอบทำอะไรเสี่ยงๆ อยู่เสมอ

องค์ประกอบกิจกรรมเชิงกายภาพ (Physical Activities) กลุ่มตัวอย่างการชอบอ่านหนังสือหรือทำกิจกรรมที่ใช้ความคิดจะมีการควบคุมตนเองระดับสูง แต่ถ้าให้เลือกระหว่างกิจกรรมที่ใช้กำลังกายกับกิจกรรมที่ใช้ความคิดแล้ว กลุ่มตัวอย่างจะรู้สึกดีและเลือกที่จะมีการเคลื่อนไหวทางด้านร่างกายมากกว่า

องค์ประกอบการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง (Self-centered) กลุ่มตัวอย่างแม้จะนึกถึงตนเองแต่ก็ยังคิดถึงผู้อื่น ซึ่งระดับการควบคุมตนเองอยู่ระดับสูง และถ้าเป็นฝ่ายที่ทำผิดก็ยังให้ความสนใจหรือแค้นความรู้สึกของคนอื่น

องค์ประกอบความเจ้าอารมณ์ (Temper of Volatile Temper) กลุ่มตัวอย่างจะมีการควบคุมตนเองระดับสูง โดยเวลาที่โกรธหรือขัดแย้งกับผู้อื่นอย่างรุนแรงจะไม่ดูดันหรือขาดสติยั้งคิด และไม่ใช้คนที่มีความอ่อนไหวง่ายหรือเป็นคนเจ้าอารมณ์อยู่เสมอ

ส่วนเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เมื่อวิเคราะห์ในภาพรวมของแต่ละองค์ประกอบ พบว่า สามารถควบคุมตนเองในองค์ประกอบการยึดตนเองเป็นศูนย์กลางมีการควบคุมตนเองระดับสูง รองลงมาคือ องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่นจะมีการควบคุมตนเองระดับสูง อันดับสาม องค์ประกอบความเจ้าอารมณ์มีการควบคุมตนเองอยู่ระดับสูง อันดับสี่ องค์ประกอบกิจกรรมเชิงกายภาพการควบคุมตัวเองระดับสูง แต่จะมีอยู่สององค์ประกอบที่ระดับการควบคุมตัวเองอยู่ระดับต่ำคือ องค์ประกอบการชอบงานง่ายๆ และองค์ประกอบการชอบความเสี่ยง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละองค์ประกอบ พบว่า

องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น (Impulsive) มีการควบคุมตนเองได้ระดับสูงเพราะเมื่อมีใครมาทำร้ายหรือทำดีทำต่อจะไม่ตอบโต้ทันที และจะไม่ทำอะไรตามใจตนเองถ้ารู้ว่าจะมีผลเสียตามมาในภายหลัง

องค์ประกอบการชอบงานง่ายๆ พบว่า จะชอบทำงานที่สบายๆ และไม่มีความกดดัน ซึ่งการควบคุมตนเองจะอยู่ในระดับต่ำ แต่ถ้ามีงานที่ยากหรือสลับซับซ้อนก็จะไม่หลีกเลี่ยง ซึ่งถือว่าการควบคุมตนเองอยู่ในระดับสูง

องค์ประกอบการชอบความเสี่ยง (Risk Taking) กลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมตนเองระดับต่ำ เพราะเป็นคนกล้าได้กล้าเสียและชอบเสี่ยงโชคและยังเป็นคนที่ชอบการผจญภัย ชอบความตื่นเต้นเร้าใจและชอบทำอะไรเสี่ยงๆ อยู่เสมอ

องค์ประกอบกิจกรรมเชิงกายภาพ (Physical Activities) กลุ่มตัวอย่างชอบอ่านหนังสือหรือทำกิจกรรมที่ใช้ความคิดจะมีการควบคุมตนเองระดับสูง แต่ถ้าให้เลือกว่าระหว่างกิจกรรมที่ใช้กำลังกายกับกิจกรรมที่ใช้ความคิดแล้ว กลุ่มตัวอย่างจะรู้สึกดีและเลือกการเคลื่อนไหวทางด้านร่างกายมากกว่า

องค์ประกอบการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง (Self-centered) กลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมตนเองระดับสูง เพราะมีความรู้สึกแค้นความรู้สึกของคนอื่นสูงมากถ้าตัวเองเป็นฝ่ายทำผิดและไม่ได้นึกถึงแต่ตนเองโดยไม่สนใจผู้อื่น

องค์ประกอบความเจ้าอารมณ์ (Temper of Volatile Temper) กลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมตนเองระดับสูง โดยเวลาที่โกรธหรือขัดแย้งกับผู้อื่นอย่างรุนแรงจะไม่ดุตันหรือขาดสติ ยังคงคิด และไม่ใช่นคนที่มีอาการฉุนเฉียวง่ายหรือเป็นคนเจ้าอารมณ์อยู่เสมอ

ดังนั้น เพื่อให้สามารถเห็นภาพที่ชัดเจนเกี่ยวกับปัจจัยการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนกระทำผิดเปรียบเทียบกับเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิด ความแตกต่างจะอยู่ที่องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น โดยเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรม เด็กและเยาวชนมีระดับการควบคุมตนเองต่ำ ในขณะที่เด็กและเยาวชนไม่ได้กระทำผิดและกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีระดับการควบคุมตนเองระดับสูง

3) ผลการทดสอบความสัมพันธ์

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนนั้น ผู้วิจัยได้มีการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เพื่อให้ทราบว่าปัจจัยหรือตัวแปรใดมีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมากที่สุด โดยสถิติที่ผู้วิจัยใช้คือ การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ (Logistic Regression Analysis) โดยมีการตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร เพื่อให้เป็นไปตามสมมติฐานของการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรปัจจัยความกดดันจากครอบครัว ความกดดันจากโรงเรียน ความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม และการควบคุม

ตนเองที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน โดยพิจารณาจากตารางที่ 1 ถึงตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 1 Model Summary

Step	-2 Log	Cox & Snell	Nagelkerke
	likelihood	R Square	R Square
1	721.528 ^a	0.384	0.512

a. Estimation Terminated at Iteration Number 6 Because Parameter Estimates Changed by Less than 0.001

ตารางที่ 2 Classification Table^a

Step 1	Status	Observed	Predicted		
			Status		Percentage Correct
			Non-offence	Offence	
			Non-offence	Offence	Percentage Correct
	Non-offence	336	64	84.0	
	Offence	97	303	75.8	
Overall Percentage				79.9	

a. The Cut Value is 0.500

ตารางที่ 3 Variable in the Equation

	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)	
X1	-0.901	0.261	11.901	1	0.001	0.406	
X2	2.415	0.276	76.512	1	0.000	11.189	
Step 1 ^a	X3	2.986	0.340	77.208	1	0.000	19.802
	X4	0.504	0.213	5.611	1	0.018	1.656
	Constant	-7.780	0.965	64.949	1	0.000	0.000

a. Variable(s) Entered on Step 1: X1 = ความกดดันจากครอบครัว X2 = ความกดดันจากโรงเรียน X3 = ความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม X4 = การควบคุมตนเอง

เมื่อทำการทดสอบโมเดลโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ (Binary Logistic Regression Model) พบว่า ปัจจัยที่กำหนดขึ้นสามารถพยากรณ์ถึงอิทธิพลที่มีผลต่อการกระทำ ความผิดของเด็กและเยาวชนได้ร้อยละ 51.2 (มาจากค่า Nagelkerke $R^2 = 0.512$ คูณ 100) และเมื่อพิจารณาในภาพรวมจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โลจิสติกส์ โดยพิจารณาจากค่า Overall Percentage สามารถระบุได้ว่าโมเดลหรือสมการที่ใช้ในการพยากรณ์ที่สร้างขึ้นนี้มีความถูกต้องในการพยากรณ์ได้ถึงร้อยละ 79.9 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำ ความผิดของเด็กและเยาวชนมากที่สุดคือ ความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม ($B = 2.986$) รองลงมาคือ ความกดดันจากโรงเรียน ($B = 2.415$) อันดับที่สามคือ ความกดดันจากครอบครัว ($B = -0.901$) และอันดับสุดท้ายคือ การควบคุมตนเอง ($B = 0.504$) โดยความกดดันจากโรงเรียน และความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการกระทำ ความผิดของเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และการควบคุมตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการกระทำ ความผิดของเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นความกดดันจากครอบครัวที่มีความสัมพันธ์เชิงผกผันกับการกระทำ ความผิดของเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เพื่อเป็นการยืนยันผลผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกจากเด็กและเยาวชนและผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและมีความใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชน ได้แก่ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ อาจารย์ที่สอนประจำอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง และนักวิชาการ นักวิจัยหรือผู้ทรงคุณวุฒิ โดยสามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ได้ดังนี้

1) เด็กและเยาวชน ข้อมูลทั่วไปพบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ที่กระทำผิดมาจากสภาพครอบครัวที่แตกแยก เช่น พ่อและแม่แยกทางกัน พ่อหรือแม่เสียชีวิต และบางครอบครัว พ่อหรือแม่อยู่ในเรือนจำ โดยผู้ให้สัมภาษณ์มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นอกจากนี้เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ก่อนกระทำความผิดไม่ได้ประกอบอาชีพและมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท และฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวค่อนข้างต่ำ แต่บางคนนั้นกระทำความผิดเพราะต้องการเงินจากการขายยาเสพติด ซึ่งเป็นสิ่งที่ล่อใจเด็กและกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเป็นคดีเกี่ยวกับลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์ และชิงทรัพย์ ซึ่งมีอยู่หนึ่งคนที่โดนข้อหาคดีพยายามฆ่า แต่จากการสัมภาษณ์ผู้กระทำผิดให้ข้อมูลว่าไม่ได้มีเจตนาทำร้ายคู่กรณีแต่เกิดจากการพยายามป้องกันตัวที่เกินกว่าเหตุและจากข้อมูลทั่วไป พบว่าในขณะที่ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เด็กส่วนใหญ่ปัจจุบันจะมีอายุเกิน 18 ปีแล้ว

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านความกดดันที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนใน 3 องค์ประกอบ พบว่า ความกดดันจากครอบครัวจะมีอิทธิพลมากเนื่องจากถือเป็นสถาบันหลักที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนมากที่สุด โดยพ่อแม่ผู้ปกครองที่ไม่มีเวลาในการอบรมสั่งสอน ซึ่งมาจากสภาพครอบครัวแตกแยกและความไม่พร้อมของครอบครัว แม้บางครอบครัวไม่ใช่ครอบครัวแตกแยก แต่ผู้ปกครองไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนหรือให้ความเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ส่วนความกดดันจากโรงเรียน พบว่า มีจำนวนน้อยที่ได้รับความกดดันจากโรงเรียนเนื่องจากเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ที่กระทำผิดจะไม่ได้เรียนในโรงเรียนปกติ แต่จะเรียนในระบบการศึกษา นอกโรงเรียน เพราะต้องออกจากโรงเรียนด้วยสาเหตุต่างๆ เช่น ไม่มีเงินไปเรียน โดนไล่ออกหรือเรียนไม่จบ และองค์ประกอบความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม พบว่า สภาพของชุมชนที่อยู่อาศัยนั้นอยู่ในแหล่งที่มีการซื้อขายยาเสพติดมาก นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งที่รวมของการตั้งกลุ่มแก๊งค์เพื่อแข่งรถจักรยานยนต์ และยังพบว่า การซื้อและขายยาเสพติดทำไปเพื่อเสพเองและเพื่อจำหน่ายเพราะสามารถทำได้โดยง่ายและสะดวก

ในปัจจุบันการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชน พบว่า เด็กและเยาวชนมีระดับความสามารถในการควบคุมตนเองระดับต่ำ เพราะข้อมูลที่ได้ทั้ง 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ความหุนหันพลันแล่น การชอบขี้ขางง่าย ๆ ชอบเสี่ยงหรือทำทนาย กิจกรรมเชิงกายภาพ การยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และความเจ้าอารมณ์ พบว่า จากข้อมูลที่ได้มีเพียงสององค์ประกอบเท่านั้นที่เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดจะมีระดับการควบคุมตนเองอยู่ในระดับดี คือ ความหุนหันพลันแล่นและความเจ้าอารมณ์ โดยเด็กและเยาวชนให้เหตุผลว่า ปกติจะไม่ใช้คนที่หุนหันพลันแล่นหรือทำอะไรโดยไม่ได้คิดก่อนทำ แต่มีเหตุผลหรือความจำเป็นที่ต้องทำผิดกฎหมายและส่วนใหญ่ไม่ใช่คนที่อารมณ์ร้อนหรือโมโหง่ายแต่จะเป็นคนที่อารมณ์ดีสนุกสนานตามช่วงวัย

2) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยจากครอบครัว ซึ่งถือเป็นสถาบันหลักและเป็นพื้นฐานในการให้การเลี้ยงดู การให้ความรักความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่ และที่สำคัญคือการอบรมสั่งสอนเพื่อให้เด็กและเยาวชนเติบโตขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ที่ดีและเป็นคนที่มีคุณภาพของสังคมและประเทศชาติ แต่ถ้าครอบครัวล้มเหลวในเรื่องนี้จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาการที่ดีและอาจเป็นปัจจัยที่สร้างความกดดัน และทำให้เด็กและเยาวชนมีนิสัยหรือพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน และสุดท้ายจะทำให้เด็กและเยาวชนเข้าไปเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดได้โดยข้อมูลสำคัญที่ได้รับ พบว่า ปัจจุบันสภาพครอบครัวที่แตกแยกยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด เพราะเมื่อเด็กขาดความรักความอบอุ่นขาดการอบรมสั่งสอนที่ดี แล้วเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มที่จะออกไปคบหาสมาคมกับเพื่อนที่อยู่ในชุมชนหรือบริเวณที่อยู่อาศัยที่มีพฤติกรรมกระทำความผิด

นอกจากนี้ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญบางท่านจะเน้นไปในเรื่องการเจริญเติบโตและพัฒนาการตามช่วงวัยของเด็ก ซึ่งถ้าเด็กหลงผิดไปกับกลุ่มเพื่อนที่กระทำผิด โดยมีลักษณะที่ต้องเรียนรู้ด้วยตนเองจะสามารถถูกชักจูงไปในทางที่ผิดได้ง่ายและอาจถูกจับดำเนินคดี และเมื่อพ้นโทษออกมาแล้วต้องกลับไปอยู่ในสภาพครอบครัวแบบเดิม คือ ครอบครัวที่มีปัญหาที่สร้างความกดดันหรือไม่เอาใจใส่ดูแล เด็กและเยาวชนจะหวนกลับไปทำความผิดได้อีก หรือที่เรียกว่า การกระทำผิดซ้ำ

ส่วนปัจจัยกีดกันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เช่น สมาร์ทโฟนหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น เว็บไซต์และสื่อลามกอนาจารที่เป็นตัวกระตุ้นการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับความผิดทางเพศ การลอกเลียนแบบเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่เรียกว่า เน็ตไอดอล นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนให้ความสำคัญกับปัจจัยครอบครัว ซึ่งถือเป็นเป้าหมายของการสร้างกระบวนการขัดเกลาทางสังคม เพื่อให้มีภูมิคุ้มกันทางสังคมและเป็นตัวยับยั้งไม่ให้เด็กและเยาวชนไปกระทำความผิด โดยเน้นในเรื่องของการอบรมสั่งสอนและการเลี้ยงดู การให้ความรักความอบอุ่นที่เพียงพอ และเมื่อกระบวนการขัดเกลาทางสังคมส่งผลกลายเป็นภูมิคุ้มกันในตัวเด็กและเยาวชนแล้ว เด็กและเยาวชนจะสามารถมีการควบคุมตนเองและต่อสู้กับปัจจัยกีดกันที่มากกระทบจากสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้เป็นอย่างดี

อภิปรายผล

ข้อมูลจากของการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพให้ข้อมูลที่สอดคล้องเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน โดยจากข้อมูลพบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดส่วนใหญ่จะมาจากสภาพครอบครัวที่แตกแยกหรือมีปัญหาเกิดขึ้นในครอบครัวสอดคล้องกับข้อมูลเชิงปริมาณของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด พบว่า สภาพครอบครัวมีปัญหาถึงร้อยละ 71 และสอดคล้องกับข้อมูลเชิงคุณภาพที่เด็กและเยาวชนมาจากครอบครัวที่แตกแยกหรือเกิดปัญหา เช่น พ่อแม่หย่าร้างกันพ่อแม่ไม่มีครอบครัวใหม่ การถูกพ่อแม่ทิ้งให้อยู่กับญาติ การถูกพ่อแม่ทอดทิ้ง หรือแม้แต่การที่พ่อหรือแม่เสียชีวิต และสอดคล้องกับข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่กล่าวว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ที่กระทำความผิดนั้นมาจากครอบครัวแตกแยก เด็กได้รับความกดดันส่งผลให้ความผูกพันที่มีต่อครอบครัวต่ำไปด้วย นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับข้อมูลที่ว่าแม่เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดจะมาจากครอบครัวที่พ่อแม่อยู่ด้วยกัน แต่ถ้าไม่มีเวลาหรือไม่สามารถให้การอบรมสั่งสอนโดยพ่อแม่ให้ความสนใจหรือมีภาระในเรื่องของการทำมาหากินจนละเลยต่อการอบรมสั่งสอนหรือการเอาใจใส่ดูแลเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิดส่งผล

ทำให้ไม่สามารถสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมจากกระบวนการขัดเกลาทางสังคมให้เกิดขึ้นในตัวเด็กและเยาวชนได้ เมื่อภูมิคุ้มกันทางสังคมในตัวเด็กต่ำเด็กจึงไม่รู้ว่าอะไรถูกอะไรผิด อะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการควบคุมตนเองของ Gottfredson and Hirschi (1990, p. 89) ที่ระบุว่าในขณะที่บุคคลที่มีระดับการควบคุมตนเองต่ำจะมีแนวโน้มเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับอาชญากรรมหรือการกระทำผิดได้สูง ดังนั้น การควบคุมตนเองที่ดีจึงเป็นเครื่องยับยั้งหรือป้องกันไม่ให้คุณคนเข้าไปข้องเกี่ยวกับการกระทำผิด

นอกจากปัจจัยสภาพครอบครัวที่แตกแยกที่ส่งผลให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดแล้วยังมีปัจจัยอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ความล้มเหลวในการศึกษาที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงปริมาณที่ว่าเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ที่กระทำผิดนั้นจะมีระดับการศึกษาที่ต่ำและไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษาปกติหรือไปโรงเรียนเหมือนเด็กและเยาวชนทั่วไป ซึ่งอาจจะปัจจัยให้เด็กและเยาวชนเกิดเวลาที่ว่างและไปคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมกระทำความผิดและยังเกิดจากปัจจัยหลายสาเหตุ เช่น ความอยากมีอยากได้เหมือนคนทั่วไปในเรื่องการมีทรัพย์สินเงินทอง ข้าวของเครื่องใช้ ได้แก่ การอยากมีโทรศัพท์มือถือที่มีราคาแพงแต่สถานภาพทางการเงินของครอบครัวไม่เอื้อให้กับเด็กและทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่ต้องการหาเงินมาจับจ่ายซื้อของเพราะจากข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับรายได้ของครอบครัวมีผู้ที่ไม่สามารถตอบเกี่ยวกับรายได้รวมของครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 29 แต่สามารถตอบได้ว่ารายได้ที่มีไว้สำหรับใช้จ่ายของตัวเองต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 24.5 และสอดคล้องกับข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ให้ข้อมูลว่าเนื่องจากมีความรู้ต่ำ จึงไม่สามารถหางานที่มีรายได้สูงๆ ได้ จึงเลือกที่จะกระทำความผิดโดยความผิดที่เลือกส่วนใหญ่จะเป็นความผิดที่เกี่ยวกับการจำหน่ายยาเสพติด จากข้อมูลสัมภาษณ์ผู้ที่ทำผิดส่วนใหญ่จะมีมูลฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด สอดคล้องกับข้อมูลจากผู้พิพากษาที่ให้ข้อมูลว่าเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ที่ทำผิดเกิดจากพฤติกรรมเลียนแบบในสิ่งที่ไม่ดี และเด็กเข้าถึงในเรื่องพวกนี้ได้ง่าย โดยเฉพาะในปัจจุบันสื่อโซเชียลมีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดเนื่องจากพฤติกรรมเลียนแบบ

สำหรับบริบทประเทศไทย ซึ่งได้รับผลกระทบจากกระแสวัฒนธรรมหรือบริโภคนิยม รวมถึงการได้รับอิทธิพลหรือสิ่งจูงใจที่มาจากสื่อโซเชียลมีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนรุ่นใหม่สามารถเข้าถึงสื่อต่างๆ ได้ง่าย แม้เด็กและเยาวชนที่มีสภาพครอบครัวที่ไม่แตกแยก แต่ถ้าพ่อแม่หรือผู้ปกครองขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดแล้วก็มีโอกาสที่เด็กและ

เยาวชนเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะกระทำผิดได้ เช่น จากข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นอาจารย์ในโรงเรียนที่กล่าวว่า เด็กและเยาวชนบางคนที่กระทำผิดจากการที่พ่อแม่เลี้ยงลูกไม่ถูกวิธี เช่น การให้ในเรื่องของทรัพย์สินเงินทองเพื่อชดเชยกับการไม่มีเวลาอบรมเด็กและเยาวชน แม้ทางโรงเรียนจะมีมาตรการเพื่อป้องกันการกระทำผิด เช่น การควบคุมในเรื่องของสื่อออนไลน์ แต่ทางโรงเรียนไม่สามารถควบคุมหรือป้องกันในเวลาที่บ้านได้ ส่วนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดจากการสัมผัสภาพเกี่ยวกับสัมพันธภาพในครอบครัวว่าเป็นครอบครัวที่มีความรักใคร่กลมเกลียวกันดีและก่อนถูกควบคุมตัว จะให้ข้อมูลว่าอยู่กับพ่อแม่ หรือพ่อหรือแม่ แต่พบว่า สมาชิกในครอบครัวไม่ค่อยมีเวลาอยู่พร้อมหน้ากัน ซึ่งหมายถึงว่า พ่อแม่และผู้ปกครองไม่มีเวลาใกล้ชิดดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดหรือมีพฤติกรรมที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่งที่ผิดกฎหมาย

นอกจากนี้ยังพบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและเมื่อพ้นโทษจะมีอายุที่เกิน 18 ปี และกฎหมายมิได้ให้ความคุ้มครอง ดังนั้น ถ้ากลับออกไปอยู่ในครอบครัวที่มีสภาพที่กดดันหรืออยู่ในชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมในลักษณะที่เคยกระทำผิดแล้ว เด็กและเยาวชนมีโอกาสที่จะกระทำผิดซ้ำ แต่จะเปลี่ยนไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ที่กระทำผิดแทนและเมื่อถูกดำเนินคดีจะกลายเป็นการถูกดำเนินคดีในสภาพของผู้ใหญ่และจะมีพฤติกรรมเรียนรู้การกระทำผิดจากอาชญากรรมที่ร้ายแรงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ที่กล่าวว่าสังคมไม่ค่อยได้ให้โอกาสกับเด็กและเยาวชนเหล่านี้ ซึ่งแต่เดิมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนจะเป็นในลักษณะการหลงผิด การอยากมีอยากได้เหมือนคนอื่นเมื่อโอกาสในการบรรลุวัตถุประสงค์ในทางที่ถูกต้องไม่สามารถทำได้ เด็กและเยาวชนจึงเลือกกระทำผิดกฎหมาย โดยเฉพาะการเข้าไปข้องเกี่ยวกับการจำหน่ายยาเสพติดเพื่อให้ได้เงินมาใช้จ่าย ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบเด็กและเยาวชนสองกลุ่ม ดังนี้

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบระดับความกดดันและระดับการควบคุมตนเองระหว่างเด็กและเยาวชนที่
กระทำผิดกับเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิด

ระดับของปัจจัย	เด็กและเยาวชนที่ กระทำผิด	เด็กและเยาวชนที่ ไม่ได้กระทำผิด
ปัจจัยกดดัน		
1) ครอบครัว	ต่ำ	ต่ำ
2) โรงเรียน	ต่ำ	ต่ำมาก
3) ชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม	ต่ำ	ต่ำมาก
ปัจจัยการควบคุมตนเอง		
1) ความหุนหันพลันแล่น	ต่ำ	สูง
2) การขบถง่าย ๆ	ต่ำ	ต่ำ
3) ขอบความเสี้ยม	ต่ำ	ต่ำ
4) กิจกรรมเชิงกายภาพ	สูง	สูง
5) การยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง	สูง	สูง
6) ความเจ้าอารมณ์	สูง	สูง

จากตารางเปรียบเทียบระดับความกดดันและระดับการควบคุมตนเองระหว่างเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกับเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิด พบว่า ปัจจัยกดดันของเด็กและเยาวชนทั้งสองกลุ่มนั้นไม่มีความแตกต่างกันเพราะระดับความกดดันอยู่ในระดับที่ต่ำและต่ำมาก แต่ปัจจัยการควบคุมตนเองใน 6 องค์ประกอบที่มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจนที่สุดคือระดับการควบคุมตนเองในความหุนหันพลันแล่น ซึ่งเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดจะมีระดับการควบคุมตนเองต่ำ ในขณะที่เด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดจะมีระดับการควบคุมตนเองระดับสูง ผู้วิจัยจึงได้อภิปรายผลดังนี้

ประการแรก องค์ประกอบของปัจจัยที่ผู้วิจัยนำมาจากทฤษฎีความกดดันทั่วไปของ Agnew (1985) เป็นการวัดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันทั้งปัจจัยกดดันจากครอบครัว ปัจจัยกดดันจากโรงเรียน และปัจจัยกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม ซึ่งบริบทของประเทศไทยและต่างประเทศมีความแตกต่างกันมาก เมื่อนำองค์ประกอบในทฤษฎีมาทำการวิจัยค่าที่ได้ อาจมีความแตกต่างกันมาก

ประการที่สอง องค์ประกอบของปัจจัยที่ผู้วิจัยนำมาจากทฤษฎีการควบคุมตนเองของ Gottfredson and Hirschi (1990) จะเห็นว่า ความแตกต่างระหว่างเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกับเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิด ที่เห็นได้ชัดเจนที่สุด คือ องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น โดยเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดจะมีการควบคุมตนเองในองค์ประกอบนี้ระดับต่ำ ในขณะที่เด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดจะมีการควบคุมตนเองในองค์ประกอบนี้ระดับสูง ทำให้ผู้วิจัยทราบว่า องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่นมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข้ปัญหา

จากงานวิจัยนี้พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมากที่สุดมาจากปัจจัยกีดกันจากครอบครัวโดยเฉพาะปัญหาครอบครัวแตกแยก ซึ่งยังมีปัจจัยหรือองค์ประกอบย่อยอื่นๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้น ข้อเสนอแนะในการแก้ไข้ปัญหาเบื้องต้นสำหรับครอบครัวแตกแยก คือ

1) พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองที่เลี้ยงดูและให้การอุปการะเด็กและเยาวชนที่มาจากครอบครัวที่พ่อแม่หย่าร้างต้องให้ความรักและความอบอุ่นในการเลี้ยงดู รวมถึงต้องให้การดูแลเอาใจใส่เด็กและเยาวชน โดยเฉพาะการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องถูกทางและเหมาะสมกับเด็กและเยาวชน เพื่อลดปัญหาการมีปมด้อยหรือการรู้สึกขาดความรักจากพ่อหรือแม่ที่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน และต้องสร้างกระบวนการขัดเกลาทางสังคมให้เกิดขึ้นในเด็กและเยาวชน

2) หน่วยงานภาครัฐต้องมีการทำงานเชิงรุก โดยต้องทำการสำรวจสภาพครอบครัวที่มีความแตกแยก เพื่อให้การช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน และลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นตามมาในอนาคต

3) หน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจำเป็นต้องเพิ่มงบประมาณในสองส่วน คือ ส่วนแรกงบประมาณด้านการดูแลเด็กและเยาวชนในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ตรงกับประเภทของการกระทำผิด เช่น การจัดสถานที่แยกประเภทการกระทำผิดอย่างชัดเจนเพื่อให้เกิดความสะดวกกับผู้ดูแลที่ต้องแก้ไข้พฤติกรรมของเด็กและเยาวชนให้ตรงกับลักษณะของการกระทำผิด และส่วนที่สอง ต้องเพิ่มงบประมาณเกี่ยวกับค่าตอบแทน

สำหรับเจ้าหน้าที่ เช่น นักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ที่ต้องทำงานใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชน

4) หน่วยงานภาครัฐที่เป็นกระทรวงต้องทำงานแบบบูรณาการร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาให้เกิดความครอบคลุมและรอบด้าน เช่น การจัดหางานให้เหมาะสมกับกลุ่มเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดได้มีโอกาสเข้าถึงแหล่งงานที่สุจริตเพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้และเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1) การศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเกี่ยวกับระดับของความรู้สึกซึ่งในทางจิตวิทยาจะส่งผลต่อพฤติกรรม

2) การศึกษาครั้งต่อไปควรมีการออกแบบสอบถามที่ใช้เทคนิคการวัดทัศนคติของ Osgood's Technique หรือที่เรียกว่า Semantic Different (SD) ซึ่งเป็นการวัดทัศนคติทางสังคมศาสตร์โดยใช้ความหมายทางภาษาเป็นมาตรวัด (Semantic Differential Scale) ซึ่งมีลักษณะพื้นฐานเหมือนกับหลักการวัดค่ารวมของ Likert, R. (1932) โดยภาษาที่ใช้จะอยู่ในรูปของคำคุณศัพท์ เพราะเป็นคำที่สามารถใช้ได้ทั้งทางบวก (ทางดี) และทางลบ (ทางเสีย) ซึ่งอาจเรียกอีกนัยหนึ่งว่าเป็นการใช้ภาษาที่มีลักษณะคำตรงกันข้ามเชิงเหตุผลหรือเชิงตรรกะ (Logical Opposite) ทั้ง 2 มิติในข้อความเดียวกันคือ ทางบวกกับทางลบ ซึ่งอาจจะเหมาะสมกับการวิจัยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กและเยาวชน

3) ในการศึกษาครั้งต่อไปกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับเปรียบเทียบเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน อาจจะใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในสถาบันอาชีวศึกษา

4) ในการศึกษาครั้งต่อไปสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในหน่วยงานหรือระบบราชการผู้วิจัยควรที่จะต้องทำการศึกษาและตรวจสอบขั้นตอนการเข้าพื้นที่วิจัยและระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานนั้นเพื่อลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต และปัจจุบันประเทศส่งเสริมให้หน่วยงานการศึกษาทำวิจัยที่มีประโยชน์และสามารถนำผลการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาประเทศได้ ดังนั้นหน่วยงานราชการควรมีการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกสำหรับผู้วิจัย

5) การวิจัยทางสังคมศาสตร์ในปัจจุบันให้ความสำคัญในเรื่องของจริยธรรมการวิจัยในคน ซึ่งหน่วยงานการศึกษาที่สอนหลักสูตรเหล่านี้ควรมีหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่สามารถให้การอบรมและสามารถออกหนังสือการรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน เพื่อความสะดวกสำหรับนักวิจัยและเพื่อให้เกิดมาตรฐานในการทำวิจัย

รายการอ้างอิง

- กฤษฎี เพิ่มทันจิตต์. (2553). *แนวทางการบริหารภายใต้กระบวนทัศน์วิถีพุทธ*. กรุงเทพฯ: สุขุมวิทวิทยการพิมพ์.
- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (2551). *รายงานสถิติคดี ประจำปี*. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.
- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (2552). *รายงานสถิติคดี ประจำปี*. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.
- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (2553). *รายงานสถิติคดี ประจำปี*. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.
- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (2554). *รายงานสถิติคดี ประจำปี*. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.
- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (2555). *รายงานสถิติคดี ประจำปี*. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.
- ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. (2542). *วาทกรรมการพัฒนา อำนาจความรู้ ความจริง เอกลักษณะ และความเป็นอื่น*. กรุงเทพฯ: วิภาษา.
- พรชัย ชันดี. (2553). *ทฤษฎีอาชญาวิทยา: หลักการ งานวิจัย และนโยบายประยุกต์*. กรุงเทพฯ: สุเนตรฟิล์ม.
- ภูเบศร์ สมุทรจักร และมนสิการ กาญจนะจิตตรา. (2557). พฤติกรรมบริโภคนิยมในวัยรุ่นไทย และปัจจัยที่เห็นสาเหตุ. *วารสารธรรมศาสตร์*, 33(1), 46-69.
- วิทยากร เชียงกุล. (2557). *ปิดกวาดประเทศไทยก้าวย่างอีกยาวไกล*. กรุงเทพฯ: บ้านพระอาทิตย์.
- สมพงษ์ จิตระดับ. (2557). *อาจารย์จุฬาฯ ซ้ำปมฆ่ากบฏวังหลวง-ครอบครัวปลุกฝังวัฒนธรรม*. วันที่ค้นข้อมูล 12 มีนาคม 2557, จาก <http://www.manager.co.th/Crime/ViewNews.aspx?NewsID=9570000028432&Html=1&TabID=3&>
- สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2553). *รายงานความสุขของครอบครัวไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

- สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. (2552, 11 เมษายน). คำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ พิเศษ 1/2552 เรื่องแต่งตั้งผู้กำกับการปฏิบัติงาน หัวหน้าผู้รับผิดชอบ และพนักงานเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน. *ราชกิจจานุเบกษา*. ฉบับกฤษฎีกา 126, 53ง ตอน พิเศษ. 2-3.
- สุริยเดว ทรีปาตี. (2553). *เอกสารประกอบคำบรรยาย คลินิกเพื่อนวัยทีน*. กรุงเทพฯ: สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติ มหาราชนี.
- Agnew, R. (1985). A Revised Strain Theory of Delinquency. *Social Forces*, 64(1), 151-167.
- Durkheim, E. (1933). *The Division of Labor in Society*. New York: Macmillan.
- Gottfredson, M. R. & Hirschi, T. (1990). *A General Theory of Crime*. Redwood City, CA: Stanford University Press.
- Likert, R. (1932). *A Technique for the Measurement of Attitudes*. New York: New York University.
- Merton, R. K. (1934). Durkheim's Division of Labor in Society. *American Journal of Sociology*, 40(3), 319-328.
- Messner, S. F. & Rosenfeld, R. (2013). *Crime and the American Dream* (5th ed.). Belmont, CA: Wadsworth Cengage Learning.
- Murdock, G. P. (1949). *Social Structure*. New York: MacMillan.
- Olga, S. (2016). *Neighborhood Disorganization and Social Control: Case Studies from Three Russian Cities*. Basel, Switzerland: Springer International Publishing.
- Vold, G. B., Bernard, T. J. & Snipes, J. B. (1998). *Theoretical Criminology* (4th ed.). New York: Oxford University Press.